

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Mgr. A. G.**, zastoupené Mgr. Tomášem Pelikánem, advokátem se sídlem Praha 1-Malá Strana, Tyršův dům, Újezd 450/40, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru vnitra a krajského živnostenského úřadu, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, za účasti Mgr. R. G., o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24.10.2012 č.j. MSK 125965/2012, sp. zn. VŽ/31398/2012/BeV, **o přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24.10.2012 č.j. MSK 125965/2012, sp. zn. VŽ/31398/2012/BeV žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Komise_k projednávání přestupků Města Orlová ze dne 20.8.2012 č.j. OVV.R-481/2012, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1, písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustila tím, že dne 1.6.2012 bez vědomí a souhlasu navrhovatele R. G. vyměnila zámek u vstupních dveří bytu, ke kterému má navrhovatel jako člen bytového družstva nájemní právo na základě smlouvy o nájmu bytu, kdy jsou s manželem stále společnými nájemci bytu, bránila mu v užívání bytu a odmítla mu vydání nových klíčů po jeho písemné výzvě prostřednictvím e-mailové zprávy, čímž se svým jednáním dopustila přestupku úmyslným narušením občanského soužití schválnostmi. Za toto jednání uložil

správní orgán prvního stupně žalobkyni sankci napomenutí a stanovil jí povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala dne 12.12.2012 včasnou žalobu, ve které namítala, že jak žalovaný tak i správní orgán prvního stupně posoudily věc výlučně ve prospěch Mgr. G. a z pohledu formálního práva, aniž by přihlédly k otázce dobrých mravů a zásadám spravedlnosti. Žalobkyně a Mgr. G. jsou v rozvodovém řízení a jejich neshody se prohloubily v roce 2011, kdy v červenci 2011 Mgr. G. dobrovolně opustil společnou domácnost a přestěhoval se do další nemovitosti ve společném vlastnictví manželů, kde vykonával svou advokátní praxi a od které žalobkyně nikdy nedostala klíče. Na jaře 2012 přestal Mgr. G. hradit zálohy na úhradu nákladů spojených s nájmem bytu a podal u příslušného soudu žalobu o rozvod manželství a návrh na úpravu poměrů k nezletilé po dobu před i po rozvodu manželství. Mgr. G. podal podnět ke Komisi pro projednání přestupků, což pro něj je zbraň, kterou se snaží jen násobit tlak na žalobkyni. Právě on se dopouštěl schválností, když poté, co se z bytu dobrovolně odstěhoval, do něj bez ohlášení nadále vstupoval a bez jakékoliv důvodu se v něm zdržoval a obtěžoval tak žalobkyni. Mgr. G. opustil společnou domácnost s tím, že neměl v úmyslu se vrátit, což sám při ústním jednání uvedl. Jednání žalobkyně nebylo schválností, ale reakci na jednání Mgr. G. a v zájmu ochrany svých práv. Žalobkyně tak jednala v nutné obraně, kdy se snažila ochránit svou domovní svobodu, soukromí a psychické zdraví své dcery, která si již z vynucovaného styku se svým otcem ve většině případu doprovázeném přítomností pracovníků úřadu sociální péče, odnesla psychickou újmu. Mgr. G. její osobní svobodu permanentně porušoval, žalobkyni obtěžoval, šikanoval a opakovaně vyhrožoval blíž nespecifikovanou újmou. Správní se orgány se nezabývaly tím, proč fakticky Mgr. G. chtěl do bytu přístup, zda nejde o požadavek šikanózní, bez ohledu na to, zda mu právo společného nájmu bytu formálně svědčí. Žalovaný si nebyl ověřit poznatky nabyté pouze z „listinného spisu“ na místě, neprovedl žádné důkazy a aplikoval pouze formální stránku zákona, aniž by se zabýval principem dobrých mravů a zásadou spravedlnosti. Konečně žalobkyně namítala, že její jednání nedosáhlo potřebného stupně nebezpečnosti a nemůže jít o přestupek proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 24.10.2012 č.j. MSK 125965/2012, sp. zn. VŽ/31398/2012/BeV, správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Městského úřadu Orlová, odboru vnitřních věcí č.j. 481/2012, č. spisu 4448/2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z obsahu správního spisu Města Orlová zjistil krajský soud následující skutečnosti:

- z návrhu na zahájení řízení o přestupku ze dne 13.6.2012 adresovaného správnímu orgánu prvního stupně a podaného Mgr. R.G., kterého se dopustila a dopouští jeho manželka Mgr. A. G., že na základě dohody o převodu členských práv a povinností ze dne 21.12.2005 se stali za trvání manželství společnými členy Družstva Orlovan, bytové družstvo, se sídlem Energetiků 640, Orlová-Lutyně. Na základě smlouvy o nájmu družstevního bytu ze dne 29.5.2006 se stali společnými nájemci bytu č. X v domě č.p. X na ulici K. J. v O.-L. V současné době probíhá u Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov řízení o rozvod jejich manželství, avšak společné členství v družstvu a společný nájem bytu stále trvá. Mgr. A. G. dne 1.6.2012 bez jeho vědomí a souhlasu vyměnila zámek u vstupních dveří bytu a brání mu v užívání bytu. Odmítla mu také vydat klíče od bytu a to přes jeho písemnou výzvu zaslanou e-mailem. Prostřednictvím svého právního zástupce mu sdělila, že mu byt nezpřístupní a klíče mu nevydá. K uvedenému návrhu je připojena smlouva o nájmu družstevního bytu ze dne 29.5.2006, dohoda o převodu členských práv a povinností ze dne 21.12.2005, emailová zpráva od Mgr. G. adresovaná žalobkyni ze dne 2.6.2012, kterou žalobkyni vyzývá k předání klíčů a ke zpřístupnění bytu a přípis právního zástupce žalobkyně adresovaný Mgr. G.;

- z oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání, že Komise projednávání přestupků Města Orlová předvolává k jednání na den 18.7.2012 k projednání shora uvedeného přestupku žalobkyni a Mgr. R. G.;

- z přípisu právního zástupce žalobkyně ze dne 9.7.2012 správnímu orgánu prvního stupně, že žalobkyně jakožto obviněná z přestupku odpírá výpověď a omlouvá svou účast na nařízeném jednání. Tento přípis obsahuje vyjádření žalobkyně a to, že Mgr. R.G. se z předmětného bytu dobrovolně odstěhoval v červenci 2011, čímž projevil vůli v bytě nebydlet a že od tohoto data bydlí v bytě sama s nezletilou dcerou. Mgr. G. následně od března 2012 přestal hradit poplatky spojené s tímto bytem a ničím na něj nepřispívá. Důvodem jeho svévolné návštěvy v bytě byl nátlak v souvislosti s rozvodovým vypořádáním. Jí i jejímu právnímu zástupci při každé příležitosti opakovaně vyhrožuje blíže nespecifikovanou újmou. Důsledkem toho bylo i narušování výchovného prostředí jejich dcery, která jí byla soudem svěřena do péče. Proto v nutné obraně požádala o výměnu zámků v bytě, avšak i poté mu opakovaně umožnila vstup do bytu. Žalobkyně dále ve vyjádření uvedla, že ze strany Mgr. R. G. jde o snahu vydírat ji a nutit ji k uzavření nevýhodné smlouvy o vypořádání společného jmění manželů a poukázala i na zamítnutí jeho návrhu na vydání předběžného opatření Okresním soudem v Karviné, jímž ji měla být uložena povinnost vydat mu klíč od bytu. K tomuto podání připojila žalobkyně stejnopis žaloby o výživném manželce ze dne 4.6.2012, složenky SIPO, protokol o jednání před Okresním soudem v Karviné, pobočka Havířov ze dne 31.5.2012 ohledně úpravy práv a povinností k nezletilé D. G. pro dobu po rozvodu, rozsudek téhož soudu č.j. 124Nc 54/2012-21, 124P a Nc 204/2012 a usnesení téhož soudu ze dne 20.6.2012 č.j. 107C 103/2012-16, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, kterým by žalobkyni byla uložena povinnost vydat Mgr. G. klíč od vstupních dveří bytu č. X v domě č.p. X na ulici K. J. v O.-L.;

- z protokolu o jednání před Okresním soudem v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 31.5.2012 ve věci úpravy práv a povinností k nezletilé D. G., nar. X, že Mgr. G. jako účastník řízení vypověděl, že manželství s žalobkyní bylo bezkonfliktní do roku 2006, že v červenci 2011 se odstěhoval ze společné domácnosti, avšak následně do března 2012 zajišťoval rodinu po finanční stránce včetně toho, že hradil poplatky spojené s bydlením.

- z protokolu o ústním jednání Komise k projednávání přestupků Města Orlová ze dne 18.7.2012, že k tomuto jednání se dostavil toliko Mgr. R. G., jakožto navrhovatel a uvedl, že společně s žalobkyní jsou členy Bytového družstva Orlovan a společnými nájemci bytu č. X, č.p.X na ulici K. J. v O.-L.. Proto má právo byt užívat. Není pravdou, že by se z bytu vystěhoval a tím se do něj už nikdy nevrátil. V polovině roku 2011 se stupňovaly neshody mezi ním a žalobkyní, která jej opakovaně z bytu vykazovala s tím, že jí vadí jeho přítomnost, že je na něj alergická a že jí vadí vše co udělá. Své žádosti o vystěhování umocňovala poukazem na to, že jejich neshody negativně působí na psychiku jejich dcery. Žalobce pod tímto tlakem z bytu v červenci 2011 sice odešel, avšak nevzal si vůbec žádné věci, a to ani své osobní věci, neboť věřil tomu, že se po několika dnech situace uklidní, jejich vztahy zharmonizují a že se do bytu opět vrátí. Až do dubna 2012 do bytu docházel a hradil veškeré náklady s jeho užíváním, včetně toho že na žádost žalobkyně zakoupil další vybavení bytu. Mimo jiné Mgr. G.také uvedl, že považuje nařčení, že by na žalobkyni psychicky útočil či ji jinak omezoval v domovní svobodě, za zcela lživé. Žalobkyně bez jeho vědomí vyměnila vložku zámku vstupních dveří a nevydala mu klíče, čímž mu v užívání bytu brání;

- z dalšího protokolu o ústním jednání správního orgánu prvního stupně ze dne 14.8.2012, že k tomuto jednání se účastníci nedostavili. Komise k projednávání přestupků Města Orlová rozhodla tak, že žalobkyně byla uznána vinnou z přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/90 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů za což jí bylo uloženo podle § 11 odst. 1 písm. a) téhož zákona napomenutí a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

Součástí správního spisu je písemné vyhotovení rozhodnutí správního orgánu stupně ze dne 20.8.2012, odvolání žalobkyně ze dne 30.8.2012, jakož i rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání.

Co se týče správního spisu žalovaného, pak tento obsahuje žalobou napadené rozhodnutí, odvolání žalobkyně ze dne 30.8.2012 a vyjádření navrhovatele R. G.k tomuto odvolání, včetně listin týkajících se jeho styku s nezletilou D. a problémů při tomto styku (záznamy Městského úřadu Orlová, odboru sociálního a zdravotního a úřední záznamy Policie ČR, Obvodní oddělení v Orlové).

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Zásadním žalobním bodem žaloby žalobkyně bylo v této právní věci to, že oba správní orgány posuzovaly věc výlučně „z pohledu formálního práva aniž by přihlédly k otázce dobrých mravů a zásadám spravedlnosti“. Pro posouzení, zda se žalobkyně dopustila vytykaného přestupku, je rozhodující, zda žalobkyně byla 1.6.2012 oprávněna vyměnit zámek vstupních dveří bytu, aniž by Mgr. G. předala nové klíče. Dohoda o převodu členských práv a povinností byla uzavřena dne 21.12.2005 mezi Městem Orlová jako členem družstva Orlovan, Městského bytového družstva v Orlové-Lutyni jako vlastníkem členských práv a povinností spojených s členstvím v družstvu spojeného s právem nájmu k bytu č. Xv O.-L., čp. X a mezi Mgr. R. G.a žalobkyní. Dne 29.5.2006 byla

uzavřena mezi Městským bytovým družstvem Orlovan a Mgr. G. a žalobkyní nájemní smlouva o nájmu předmětného družstevního bytu. Mgr. G. a žalobkyně se tak stali společnými nájemci družstevního bytu. Z ustanovení § 708 občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013, podle něhož § 706 odst. 1 a 2 a § 707 odst.1 platí i v případě, jestliže nájemce opustí trvale společnou domácnost, vyplývá, že se toto ustanovení nevztahuje na byty družstevní. Podle stanoviska Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 26Cdo 105/99 „trvale opuštění společné domácnosti jedním z manželů – společných uživatelů družstevního bytu nemá následky jako smrt v případech, kdy trvale opustí byt ten z manželů, jemuž svědčí buď společné nebo individuální členství ve stavebním bytovém družstvu“. Z uvedeného plyne, že i kdyby bylo prokázáno (a nutno podotknout, že v tomto směru správní orgány žádné další dokazování neprováděly), že Mgr. G. skutečně v červenci 2011 byt opustil, nepřestal být společným nájemcem tohoto bytu, neboť stále trvalo jeho společné členství v bytovém družstvu. Žalobkyně proto neměla právo bránit mu ve vstupu do bytu výměnou zámku ve vstupních dveřích bytu, aniž by mu předala nové klíče.

Jestliže žalobkyně dne 1.6.2012 vyměnila zámek u vstupních dveří předmětného bytu a odmítla vydat Mgr. G. nové klíče, dopustila se přestupku podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/90 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním, újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. Jednání žalobkyně dne 1.6.2012, kdy bez vědomí navrhovatele Mgr. G. vyměnila či nechala vyměnit zámky vstupních dveří bytu, přičemž klíče Mgr. G. nepředala a později je odmítla předat a ke kterému měla s Mgr. G. společné právo nájmu tohoto bytu, je nepochybně jednání, které je možno kvalifikovat jako schválnost podle tohoto zákonného ustanovení. Žalobkyně tak naplnila skutkovou podstatu tohoto přestupku, za což jí byla podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) citovaného zákona uložena sankce napomenutí. Na tomto závěru nic nemohou změnit námitky žalobkyně, že Mgr. G. dopouštěl schválnosti tím, že bez ohlášení nadále do bytu vstupoval a bez jakéhokoliv důvodu se v něm zdržoval, čímž žalobkyni obtěžoval a že žalobkyně jednala výměnou zámku v zájmu ochrany svých práv, neboť tyto důvody ji neopravňovaly k výše uvedenému přestupkovému jednání. Navíc z obsahu správního spisu plyne, že se Mgr. G. toliko domáhal styku s nezletilým dítětem a že ani realizace tohoto styku nebyla bezkonfliktní. Krajský soud nepřisvědčil žalobní námitce žalobkyně, že výměnou zámku ve vstupních dveřích bytu „jednala v nutné obraně“. Ani z vyjádření jejího právního zástupce ve věci, které adresoval správnímu orgánu prvního stupně ani z citovaného rozsudku Okresního soudu v Karvině o výchově a výživě k nezletilé D.a z protokolu o jednání tohoto soudu ani ze zpráv Městského úřadu Orlová, odboru sociálního a zdravotního týkajících se styku Mgr. G. s nezletilou dcerou a z úředních záznamů Městské policie v Orlové nelze dovodit, že žalobkyně jednala v oné „nutné obraně“, jak uvádí v žalobě, se snažila chránit svou domovní svobodu, soukromí a psychické zdraví své dcery. V žalobě mimo to žalobkyně sama uvedla, že Mgr. G. jí opakovaně vyhrožoval „nespecifikovanou újmou“, kterou ovšem nijak blíže nerozvedla.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobkyně jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27. května 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce